

til Anvendelsen af denne Sum bør det bibeholdes, at vedkommende Landbosforening faar Lestighed til at erklære sig over Foranstaltningens Nytte og Hensigtsmæssighed, og at Statsunderstøttelsen ikke maa være større end Halvdelen af den Besøftning, Foranstaltningen medfører; dog bør den sidste Begrænsning af Understøttelsen formentlig ikke altid komme til Anvendelse paa Udgivelsen af Skrifter vedrørende Husdyravlen, da denne Foranstaltning ofte kommer Almenheden mindst lige saa meget som den enkelte Forening til Gode.

I det Understøttelse til Udgivelsen af Skrifter vedrørende Husdyravlen bør kunne afholdes af ovennævnte Sum, staar endnu kun tilbage Understøttelse til Avlsforeninger og til Ansættelse af private Husdyrbrugskonfulenter. I Henhold til den foreliggende Erfaring bør Loven formentlig fastsætte særskilt, hvor stor en Understøttelse der kan anvendes til ethvert af de nævnte Formaal, og saaledes, at Avlsforeninger opføres Hesteavlforeninger (Hingsteholdsforeninger) og Kvægavlforeninger (Tyreholdsforeninger) hver for sig. Det skal herved bemærkes, at der ganske vist er givet Understøttelse til enkelte Svineavlforeninger (Orneholdsforeninger), men de nævnte Foreninger have ikke alle gentaget deres Ansøgning om Understøttelse i det følgende Finansaar og det synes saaledes, at disse Foreninger have Vanstuelighed ved at virke under den Kontrol, som det er nødvendigt at knytte til Statsunderstøttelsen; i alt Fald mangler der paa dette Omraade tilstrækkelig Erfaring, og det vil derfor være nødvendigt, for saa vidt der vedblivende maatte blive begæret Statsunderstøttelse til Svineavlforeninger, da at hde Understøttelsen af den oven for nævnte samlede Sum, indtil nærmere Erfaring maatte foreligge om disse Foreningers Virksomhed og om Muligheden af med Nytte at understøtte dem.

Spvad Hesteavlforeningerne og Kvægavlforeningerne angaar, bør det fastholdes som hidtil, at Foreningen, forinden den kan opnaa Understøttelse, bør have sine Vedtægter godkendte af Indenrigsministeren. Dette er allerede nødvendigt, for at der kan skaffes Sikkerhed for, at Understøttelsen hdes til en virkelig Forening med et for en større eller mindre Kreds af Landbrugere fælles Formaal, og ikke til et Interessentskab, hvis Foretagende særlig tager Sigte paa Enkeltemands økonomiske Interesser; Afgørelsen heraf kan ofte være vanskelig, navnlig ogsaa fordi det maa erkendes, at en Forening kan tilvejebringe de fornødne Midler ved Aktieindskud uden derved at tabe Karakteren af en virkelig Avlsforening. Forinden Vedtægterne kunne godkendes af Ministeriet,

bør Avlsforeningens Formaal være godkendt af mindst en af de i dens Virke-kreds værende Landbosforeninger eller, ligesom nu, af Provinsens forenede Landbosforeningers Bestyrelse, for saa vidt en saadan findes. Naar der for den Egn, i hvilken Foreningen virker, er oprettet en Fællesledelse for den paagældende Art af Foreninger, maa Ministeriet kunne fordrø, at Foreningen indordner sig under Fællesledelsen, i alt Fald for saa vidt angaar Tilshynet med den rigtige Anvendelse af Statsunderstøttelsen. Derimod tilfugter Ministeriets Godkendelse af Vedtægterne ikke at give Ministeriet en Udgang til i Almindelighed at begrænse Foreningernes Frihed med Hensyn til Affattelsen af Vedtægterne. Ministeriets Tilshyn bør være indskrænket til at paase, at der foreligger en virkelig Forening samt endvidere, at denne underkaster sig de enkelte Betingelser for dens Virksomhed, der ere nødvendige for Kontrollen med Gavnligheden af dens Virksomhed, og som nærmere ville blive anførte nedenfor. Maatte man mene, at det for Avlsforeningernes Virksomhed vilde være heldigt, at deres Vedtægter i Affattelsen ere indbyrdes overensstemmende, maa det navnlig blive Fællesforeningernes Sag, ligesom hidtil, at virke herfor.

Saa vel for Hesteavlforeningerne som for Kvægavlforeningerne maa det fremdeles fastholdes som Betingelse for at opnaa Understøttelse, at Hingsten eller Tyren er fundet præmieværdig (herunder: har opnaaet Beharingspræmie) ved et Landbosforenings- eller Distriktsdyrskue.

For Hesteavlforeningerne opstaar Spørgsmaal om det skal fordrø, at Foreningen selv ejer Hingsten, eller om det til at opnaa Understøttelse er tilstrækkeligt, at Foreningen godtgør, at den ved Overenskomst og paa Aaremaal har sikret sig udelukkende Raadighed over en tjenlig Hingst. Man har hidtil i enkelte Tilfælde givet Understøttelse, hvor den sidstnævnte Ordning forelaa, og man maa anse det for rettest, at der fremdeles bliver Udgang til at understøtte Foreninger, der have skaffet sig fuld Raadighed over Hingsten, uden at eje den, naaget man erkender, at denne Ordning i flere Retninger er mindre heldig; men de høje Priser paa Hingste gøre det for Tiden vanskelig for Foreninger selv at anskaffe Hingste, og det er for saa vidt at foretrække, at Foreningen ved Leje raader over en mere værdifuld Hingst, end at den selv ejer en mindre værdifuld; hertil kommer, at det ofte vilde være vanskelig at sikre sig, at en Forbring om, at Foreningen skulde eje